

Et skrått blikk på landsbylivet:

Den som har en venn...

En ung man havnet i en mopedulykke. For en gangs skyld var det ikke hans feil, men han fikk skylda likevel. Hos oss er det viktig hvem du kjenner, og det å kjenne en farang hjalp ikke.

Det er nitten år gamle Nung som har vært i fokus i landsbyen siden forrige utgave av Thailands Tidende. Men la oss starte historien for to år siden. Han ble da arrestert med et større parti marihuana. Ifølge ham selv var det ikke hans marihuana, ikke skulle den selges og ikke visste han hvem den tilhørte...

Nung har fortalt at politimennene som arresterte ham og tok beslag i avlingen, var av det greie slaget. På vei til politihus og arrest forsvant en pose inneholdende det aller meste av beslaget ut av politibilens vindu. Derved slapp han med en betinget dom, noen møter med en ungdomsarbeider og oppmøte på hospitalet for å avlegge urintest hver 14. dag. Samtidig ble det lokale dopmarkedet ikke nevneverdig tappet for tilgang på tørkede planter.

Siden arrestasjonen for to år siden har livet for Nung vært behagelig. Enkelte dager har han

jobbet litt for onkelen, og deretter kunnet slappe av noen dager med røyking og drikking, med fri kost og losji og Wi-Fi. Men Nung har nå havnet i trøbbel igjen, og denne gangen var det utrolig nok ikke hans feil. Han og mopeden ble påkjørt av en eldre, halvblind kineser – også på moped.

Resultatet ble at kineseren brakk kragebeinet. Han måtte få det skrudd sammen og fikk en uke på hospitalet. Nung ga beskjed om at kineseren forventet en erstatning på 20.000 baht samt å få fikset motorsykkelen. Men det var før han fant ut at Nung hadde en farang som bidragsyter i heimen. Kravet økte til 40.000 baht og ny motorsykel. Det var selvfølgelig ikke kineserens skyld at den skjødesløse ungdommen sto der kineseren aktet å kjøre.

Det ble et par raske møter med politiet, og til slutt et møte hvor kineseren med familie – og en hjelper som hadde en sønn som

var politioffiser – kom til landsbyhøvdingens hus for å få på plass en minnelig avtale. Den endte på de første 20.000 baht pluss 2500 baht for å fikse sykkelen. Avtalen skulle settes på papiret på det lokale politihuset.

På politihuset kunne Nungs mor legge frem en video fra den lokale bensinstasjonen som viste at Nung sto stille med sykkelen i det store gulstripete midtfeltet i veien, og ventet på å kunne kjøre. Kineseren kjørte med andre ord på ham bakfra i midtfeltet, selv om vel reglene tilsa at han skulle ligge til venstre i firefeltsveien.

Men hva hjelper regler? Rettsak kan bli dyrt. Det første spørsmålet var om moren eller familien kjente en politi. Da svaret var nei, var saken tapt. Kineseren hadde bedre bekjentskaper. Ytterligere 10.500 baht ble betalt til politiet før saken ble henlagt, og avtale om at den var ute av verden utferdiget.

Mens moren forhandlet på politihuset, satt Nung og spiste på den lokale landsbyrestauranten. Og da hun kom tilbake ba han om hundre baht til røyk og mat. Det ble dråpen som fikk begeret til

å flyte over. Både moren og den sponsende farangen hadde fått nok. 19-åringen var blitt for dyr i drift. Han måtte få seg jobb. Slekt ble kontaktet og jobb sporet opp noen mil sør for Bangkok.

Først gravde han opp ingefær på akkord. Det ble etter to dager for hardt for en som i snitt hadde jobbet tre-fire dager i måneden. Nytt arbeid ble funnet på en byggeplass. Nå har han 400 baht per dag for å trille betong. Han synes livet er både surt og hardt. Han har bestemt at slik skal livet bare være i tre uker. Så vil han hjem til landsbyen, røyk, øl og tørkede planter.

Nung vurderte noen timer å begynne på skole, men ombestemte seg neste dag. Nå trenger han bare 100.000 baht for å bli millionær på reker. Da vil han bli Phu Yai – stormann – og ligge i hengekøya og gi ordrer til sine undersåtter, røyke og drikke, mens rekene gir automatisk avkastning. Blir han i tillegg venn med en politioffiser, vil fremtiden være sikret mye bedre enn om han skal stole på en gjerrig farang. Men først må han altså ha tak i hundre tusen baht....

Observatøren

Livet i Thailand

I denne spalten finner du rapporter om hvordan det er å bo i Thailand. Eventuelle spissformuleringer og generaliseringer er skrevet i beste mening.

Spaltens forfatter skriver under pseudonym, siden historiene er hentet fra hans omgangskrets i Isan. Dette er hans rapport nummer 28.

Vi har passert 8000 abonnenter!

Gratis e-avis

Få Thailands Tidende via e-post hver måned!

thailandstidende.com/eavis

e-avis
Thailands Tidende